

DECIZIA NR. din2008

privind modul de soluționare a contestației formulate de SC G.I. SRL , înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr./.....2008.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală cu adresa nr./2008 asupra contestației formulată de SC G.I. SRL din Loc. Horezu, jud. Vâlcea, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr./2008.

Contestația are ca obiect suma de lei stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr./2008 și Raportul de inspecție fiscală nr./2008, anexa la aceasta, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea, astfel :

- Taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar	lei;
- dobânzi aferente T.V.A.	lei;
- penalități de întârziere aferente T.V.A.	... lei
- Majorări de întârziere aferente T.V.A.	lei;
- impozit pe dividende	lei;
- dobânzi aferente impozitului pe dividende	lei
- penalități de întârziere aferente imp. pe dividende	lei;
- majorări de întârziere aferente imp. de dividende	lei;
- impozitul pe veniturile din salarii	lei;
- taxa asupra activității dăunătoare sănătății	lei;
- fondul special de solidaritate socială	lei.

SC G.I. SRL solicită și suspendarea executării silite a actului administrativ fiscal până la soluționarea irevocabilă a contestației formulate.

Contestația este semnată de domnul S.I., în calitate de administrator al SC G.I. SRL, confirmată cu ștampila societății.

Petenta a respectat termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat la 31.07.2007.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 alin.(1) și art. 209, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de SC G.I. SRL înregistrată sub nr./2008 pentru suma de **21.646 lei**.

Procedura legală fiind îndeplinită s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta următoarele :

A. SC G.I. SRL Horezu, jud. Vâlcea contestă Decizia de impunere nr. .../.....2008 și raportul de inspecție fiscală nr. /2008, motivând următoarele :

Petenta susține că organul de control a stabilit obligații fiscale cu încălcarea dispozițiilor art.83 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel încât pentru toate obligațiile fiscale stabilite pentru "anii precedenți" și anul 2002 se impune înlăturarea acestora de la verificare, pentru a se putea stabili suma exactă de plată în sarcina societății, inspecția fiscală începând la data de

a) Referitor la impozitul pe dividende în sumă de ... lei si majorari de intirziere in suma de ... lei .

Petentul susține că în mod eronat organele de inspecție fiscală au reținut suma de ... ca fiind aferentă "anilor precedenți", precum și suma de ... lei stabilită pentru anul 2002, întrucât inspectorii fiscali nu aveau competența legală să le calculeze cu prilejul acestei inspecții fiscale.

Petentul invocă faptul că aceste sume erau datorate în temeiul dispozițiilor art. 3 și 11 din O.G. nr. 26/ 1995 privind impozitul pe dividende, care a fost abrogată de Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal.

Deasemenea, petentul invocă că, de la data abrogării acestor dispoziții, au intrat în vigoare dispozițiile O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, unde la art. 83 sunt stipulate următoarele : "termenul de prescripție a dreptului prevăzut la aliniatul 1 începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, potrivit dispozițiilor art. 21, dacă legea nu prevede altfel".

Drept urmare, organele de inspecție fiscală nu aveau posibilitatea de a verifica "anii precedenți" anului 2002, respectiv să stabilească impozitul pe dividende în sumă de ... lei, cu atât mai mult cu cât în Decizia de impunere la rubrica "Perioada verificată..." este înscrisă o altă perioadă decât cea înscrisă ca fiind controlată în R.I.F., respectiv 01.01.2002 - 31.12.2006, față de perioada "Anii precedenți anului 2002 - 31.12.2006".

Prin aceasta se dovedește că din suma de lei stabilită prin R.I. F și preluată în Decizia de impunere, suma de lei reprezintă sumă stabilită din "anii precedenți anului 2002".

Petentul susține că în mod eronat organele de inspecție fiscală, la stabilirea obligațiilor fiscale reprezentând impozitul pe dividende, au invocat prevederile art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal ca temei legal al datorării acestor sume, întrucât aceste dispoziții legale nu pot retroactiva pentru anii 2003, 2002, 2001, 2000... și, mai mult decât atât, aceste dispoziții se referă la plata dividendelor către o persoană juridică, nefiind aplicabile speței în cauză.

În concluzie, petenta susține că n-a achitat dividende către nici o persoană juridică și nu datorează impozitul stabilit în sarcina sa și nici majorările aferente acestuia de ... lei, solicitând restituirea/compensarea acestora cu alte obligații viitoare ale sale către bugetul de stat.

b) Referitor la taxa pe valoarea adăugată, SC G.I. SRL, distinge în speța mai multe situații, menționând următoarele:

1. Suma de lei, reprezentând taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală aferentă bunurilor "constatate lipsă în gestiune" nu este datorată de societate, întrucât aceste bunuri în sumă totală de lei nu erau lipsă la momentul controlului, ci figurau ca și bunuri a căror contravaloare urma să fie încasată de la diverse persoane, prețul acestora nefiind încasat, fiind afectat de termen.

Deasemenea, petentul susține că a prezentat organelor de inspecție fiscală dovezi (în sensul înregistrării în contabilitate) care atestă posibilitatea vânzării acestor mărfuri cu amănuntul către diverse persoane fizice, confirmate prin semnăturile acestora.

2. Suma de lei, reprezentând taxă pe valoare adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală aferentă bazei de impunere de lei, este nelegal calculată de organele de inspecție fiscală.

Petentul invocă faptul că inspectorii fiscali s-au prevalat de dispozițiile art. 155, alineatul (8) din legea 571/2003 privind Codul fiscal, dispoziții care vizează informațiile ce trebuiesc înscrise în documentele justificative.

Astfel, petentul susține că organele de inspecție fiscală au reținut că datorită neînscrierii tuturor elementelor prevăzute prin actul normativ menționat în documente, furnizorii nu au putut fi identificați la momentul efectuării inspecției, astfel încât taxa pe valoare adăugată înscrisă în facturile fiscale în cauză a fost dedusă în mod eronat de societate.

Petentul invocă faptul că organele de inspecție fiscală se contrazic vis-a-vis de speța în cauză prin completarea filei 11 din raportul de inspecție fiscală în care se menționează că "furnizorii... nu sunt luați în evidența plătitorilor de taxă pe valoare adăugată".

Deasemenea, petentul invocă faptul că în mod eronat organele de inspecție fiscală au reținut în speța de față dispozițiile din H.G. nr. 831/1997, potrivit cărora furnizorii societății nu au achiziționat de la Imprimeria Națională sau de la alți furnizori autorizați documentele justificative în cauză, întrucât echipa de inspecție nu au dovedit în nici un fel achiziționarea de la alte surse decât cele autorizate a acestora.

Petentul susține că nu sunt aplicabile nici dispozițiile Deciziei nr. V din 15.01.2007 a ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - SECȚIILE UNITE reținute de inspecția fiscală, întrucât obligativitatea societății de a verifica dacă furnizorii au obținut documente justificative pe căi legale sau dacă sunt corecte numerele de înregistrare înscrise pe aceste documente este absolut absurdă, câtă vreme astfel de verificări nu pot fi efectuate în condițiile inexistenței unei "prezumții de vinovăție" a tuturor comercianților, dar mai ales datorită fluxului comercial actual în care este angrenată și contestatoarea.

Astfel, petentul invocă faptul că în mod eronat organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele înscrise pe facturi reprezentând TVA sunt nedeductibile, pe motiv că, pe de o parte, furnizorii nu sunt luați în evidență ca plătitori de TVA (pentru 84 de facturi) și, pe de altă parte, că furnizorii nu mai există la momentul efectuării verificării încrucișate (pentru 69 de facturi), întrucât la momentul transferului dreptului de proprietate care a generat plata acestui TVA, respectivele societăți desfășurau o activitate normală.

Mai mult, spune petentul, societatea nu avea obligația verificării realității datelor înscrise pe documentele invocate de inspecția fiscală, ci doar verificarea dacă aceste documente conțin toate datele de identificare, așa cum dispune art. 6 din H.G. nr. 831/1997, în vigoare la momentul întocmirii facturilor verificate.

c) Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA stabilita suplimentar de organele de inspecție fiscală, SC G.I. SRL precizează că nu este datorată de societate motivând următoarele :

Petentul invocă faptul că organele de inspecție fiscală au reținut eronat ca temei legal în baza cărora au fost calculate aceste accesorii aferente TVA dispozițiile art. 14 (1) din OG nr. 61/2002, art. 116 și 121 din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală.

Mai mult, petentul invocă faptul că dispozițiile art. 116 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în temeiul cărora au fost calculate accesorii nu pot fi aplicabile speței în cauză întrucât se referă la operațiunea de compensare, operațiune străină de cauza dedusă judecătii. Cu alte cuvinte, aceste accesorii au fost calculate de organele de inspecție fiscală având la bază un text de lege care nu există.

În concluzie, petentul solicită admiterea contestației cu consecința anulării tuturor sumelor dispuse în sarcina societății și, implicit, a exonerării de la plata sumei de lei dispuse prin actele administrative fiscale atacate .

B. Din actul administrativ fiscal contestat, rezulta următoarele :

SC G.I. SRL are sediul social declarat în localitatea Horezu, strada ... județul Vâlcea și funcționează în baza certificatului de înmatriculare emise de ORC Vâlcea sub nr.J38/.../199.. , are CUI nr. RO, activitatea principală constind in “ comerț cu amănuntul în magazine nespecializate cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun ”, cod CAEN 5211.

SC G.I. SRL Horezu a facut obiectul unui control fiscal efectuat de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, materializat prin decizia nr. ../....2008 și raportul de inspecție fiscală nr./...2008, anexă la aceasta, prin care s-au constatat obligații fiscale suplimentare în **sumă totală de lei**, astfel:

1) Impozitul pe dividende a fost verificat în baza art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a cuprins perioada 01.01.2002 - 31.12.2006, constatindu-se următoarele :

Situația impozitului pe dividende evidențiat prin bilanțurile încheiate pentru perioada verificată (31.12.2002 - 31.12.2006) înregistrate la A.F.P. Horezu este următoarea :

Data la care s-a repartizat	Impozit reținut	Impozit declarat	data declarării	Impozit Virat	Diferență Neachit.
-ani precedenți	... lei	-	-	-	-
- 31.12.2002	.. lei	-	-	-	-
- 31.12.2003	.. lei	-	-	-	-
- 31.12.2004	... lei lei/26.01.06 lei	0
- 31.12.2006 lei	-	-	-	-
Total lei lei	- leilei

În balanța de verificare încheiată la data de2007, soldul contului 446.1 este de lei, diferența de lei (..... lei - lei) rezultând din înregistrarea eronată a sumei achitată în contul majorărilor de întârziere în același cuantum.

Prin urmare, conform preved art. 82 alineat 3 din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, rep. cu modificările și completările ulterioare organele de inspecție fiscală **au stabilit ca operatorul economic nu a declarat impozitului pe dividende în sumă de lei pentru anul fiscal 2006**, debit suplimentar, pentru care au fost calculate accesorii în conformitate cu art. 116 la 121 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 rep. cu modificările și completările ulterioare, în sumă totală de lei, din care : ... lei dobânzi;... lei si ... lei majorări de întârziere

2) Taxa pe valoare adăugată a fost verificată pe perioada 01.01.2002 - 30.09.2007, în baza prevederilor OUG nr. 17/2000 , HGR nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a acesteia, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 345/2002, HGR nr. 598/ 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a acesteia, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, HGR nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a acesteia cu modificările și completările ulterioare; Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 emisă de ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - SECȚIILE UNITE publicată în Mof nr. 732/30.10.2007, stabilindu-se un debit suplimentar în sumă de **..... lei ron**, astfel :

a) TVA în sumă de lei, aferenta lipsurilor in gestiune stabilite de operatorul economic urmare inventarierii efectuate ca urmare a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .../2007 cu termen de realizare2007, ocazie cu care **au rezultat diferențe în minus de mărfuri din gestiune în sumă totală de lei, pentru care** operatorul economic nu a colectat TVA (..... x 19 : 119) contrar prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal, CAP. 4"Operațiuni impozabile", art. 128, lit. E).

Pentru diferența de TVA de plata astfel stabilită au fost calculate accesorii conform art. 116 la 121 din OG nr. 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, în sumă de lei.

b) TVA în sumă de ... lei înscrisa în facturi fiscale care nu întrunesc condițiile de documente justificative, pentru care operatorul economic și-a exercitat dreptul de deducere **in perioada 01.01.2002 - 30.09.2007.**

Prin confruntarea datelor de identificare ale furnizorilor cu cele obținute de pe site-ul Ministerului Economiei și Finanțelor pentru agenții economice persoane juridice, organele de inspecție fiscală au constatat ca **fie furnizorii nu există ,fie furnizorii nu sunt luați în evidența plătitorilor de taxă pe valoare adăugată.**

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit ca facturile fiscale în cauză au fost procurate cu încălcarea prevederilor art. 6 din HG nr. 831/1997 cu modificările și completările ulterioare și pentru TVA înscrisă în acestea, nu s-a acordat drept de deducere, pe considerentul ca este aferentă unor mărfuri aprovizionate pe bază de documente care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25 lit. b) din OG nr. 17/2000 privind TVA și de HG nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiară și contabilă, și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, deoarece nu au fost completate toate datele de identificare ale furnizorului, cumpărătorului, precum și expediției astfel :

- pe facturile fiscale în cauză nu este înscris sediul furnizorului (localitate, stradă, nr., județ) și nici al cumpărătorului;

- nu s-au înscris conturile curente ale furnizorului și nici ale cumpărătorului sau băncile la care sunt deschise;

- pe unele din facturile anexate, datele de identificare ale furnizorului înscrise nu sunt lizibile, iar pe altele nu este completat nimic cu privire la datele de identificare ale emitentului și nici ale cumpărătorului;

- majoritatea facturilor nu conțin semnătura furnizorului, iar altele nici a cumpărătorului;

- pe nici o factură nu este înscris la rubrica "Date privind expediția" : numele complet al delegatului, buletinul sau cartea de identitate (seria, nr.), eliberat/ă de....., expedierea s-a făcut în prezența noastră la data de..... ora.....semnăturile....".

Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit că facturile fiscale emise de furnizori care nu există sau care nu sunt luați în evidența plătitorilor de TVA, **nu puteau fi achiziționate de la imprimăria națională sau alți furnizori autorizați, motiv pentru care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ legal pentru înregistrarea în contabilitate și pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, cu consecința fiscală a exercitării nelegale a dreptului de deducere prin deconturile de TVA depuse la organul fiscal și, implicit, a diminuării obligației de plată către bugetul statului, fiind încălcate prevederile art. 19 și art. 25 din O.U.G. nr. 17/2000 , pct. 10.6 din HGR nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 17/200 privind T.V.A., art.6 din Legea contabilității nr. 82/1991, art. 6 din HG nr. 831/1997 cu modifi. și completările ulterioare, art. 22 alin. (5) și art. 24 alin. (1) din Legea 345/2002 privind TVA, art. 62 (1) din HGR nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002, art. 145 alin. (3) și (8) și art. 155 (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.**

Faptele constatate intră și sub incidența soluției dată prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 emisă de ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - SECȚIILE UNITE publicată în Monitorul Oficial nr. 732 din 30 octombrie 2007.

Pentru debitul suplimentar în suma de lei, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în conformitate cu prevederile art. 116 la 121 din OG nr. 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pe total perioadă verificată **TVA suplimentar în sumă de lei Ron, dobânzi în sumă de lei Ron, penalități de întârziere în sumă de lei Ron și majorări de întârziere în sumă de lei Ron aferente TVA suplimentar.**

3) Impozitul pe veniturile din salarii a fost verificat pe perioada 01.01.2002 - 30.09.2007, în conformitate cu O.G. nr. 7/2001, Legea 571/2003 privind Codul fiscal, H.G.

44/ 2004, precum și în baza documentelor de evidență primară, ștate de plată, note contabile, bilanțe de verificare, constatându-se o diferență de debit suplimentar de lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii care figurează virată în plus în evidența fiscală **conform fișei sintetice editată la data de 28.11.2007 și nedeclarată**, contrar dispozițiilor art. 80 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

4) Taxa asupra activității dăunătoare sănătății a fost verificată pentru perioada 01.01.2002 - 30.09.2007, constatându-se o diferență de debit suplimentar în suma de lei care figurează virată în plus în evidența fiscală **conform fișei sintetice editată la data de 28.11.2007 și nedeclarată** contrar dispozițiilor art. 80 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5) Contribuția la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap a fost verificată pe perioada **01.01.2002 - 31.12.2002** în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 102/1999 cu modificările și completările ulterioare, constatându-se o diferență de debit suplimentar de lei, care figurează virată în plus în evidența fiscală **conform fișei sintetice editată la data de 28.11.2007 și nedeclarată** contrar dispozițiilor art. 80 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

II. Luând în considerare constatările organului de control, motivațiile invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii, se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă suma de lei Ron reprezentând impozit pe dividende, TVA, impozit pe veniturile din salarii, taxa asupra activității dăunătoare sănătății, contribuția la fondul special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap și accesoriile aferente, stabilită de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală Vâlcea este legal datorată de **SC G.I. SRL**.

1) Referitor la taxa pe valoare adăugată și accesorii aferente în suma de lei ron din care: TVA suplimentar în sumă de lei Ron și accesorii aferente constând în dobinzi, majorări și penalități de întârziere de lei ron

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Valcea prin Biroul de Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fondul cauzei referitor la aceasta în condițiile în care intervalul de timp stabilit de lege, înăuntrul căruia trebuie exercitat dreptul la acțiune de organele de inspecție fiscală a fost depășit.

În fapt, SC G.I. SRL din Loc. Horezu a fost avizată ca va face obiectul unei inspecții fiscale **incepând cu data de 15.11.2007.**

Prin raportul de inspecție fiscală nr. / 2008 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. / 2008 contestată, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale privind TVA pe perioada **01.01.2002 - 30.09.2007** în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, actele administrative fiscale fiind comunicate contribuabilului la data de **11.02.2008.**

SC G.I. SRL din Loc. Horezu, jud. Vâlcea contestă dreptul organelor fiscale de a stabili obligații fiscale pentru "anii precedenți" și anul 2002, considerând că acesta este prescris, invocând dispozițiile art. 83 din Ordonanței Guvernului nr. 92/2003.

În drept, potrivit art. 98 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, rep. la 31.07.2007, referitor la perioada supusă inspecției fiscale sunt precizate următoarele :

" (1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.[...]

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;

c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat."

Referitor la termenul de prescripție, OG92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat la data de 31.07.2007, precizează la art.91 următoarele:

"(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

[...]

Potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, ca regulă generală, la data efectuării inspecției fiscale, dreptul organului de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani.

Prin excepție de la prevederile legale susmenționate, termenul de prescripție se calculează după normele legale în vigoare la data când a început să curgă, așa cum se precizează la art.199, alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu aplicabilitate până la data de 23.06.2006, și ulterior, prin pct.40 din Legea158/15.05.2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.165/2005 pentru modificarea OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, intrată în vigoare începând cu data de 23.06.2006, preluată prin art. 231 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 31.07.2007, unde se precizează :

"Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă".

Aceasta dispoziție legală prevăzută de Codul de procedura fiscală este cu caracter general și reglementează situația termenelor care au început să curgă sub imperiul legilor anterioare, pentru care legiuitorul a statuat că rămân supuse legilor vechi, ca excepție expresă de la principiul neretroactivității.

Drept urmare, potrivit acestei prevederi legale, prescripția dreptului organului de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale suplimentare de plată se calculează după normele legale în vigoare la data la care s-a născut creanța fiscală .

Având în vedere că organele de inspecție fiscală au verificat perioada ianuarie 2002 - septembrie 2007, norma legală în vigoare la data la care a început să curgă prescripția extincțivă pentru creanțele născute anterior datei de 01.01.2004, data intrării în

vigoare a Codului de procedură fiscală, este **Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind Controlul fiscal, cu modificările și completările ulterioare**, care la art.21 precizează :

“Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă **se prescrie** după cum urmează :

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă ;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației ;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege .”

Cu privire la întreruperea și suspendarea termenului de prescripție, art. 22 și respectiv art. 23 din același act normativ precizează :

Art. 22 "Termenele de prescripție prevăzute la **art. 21** se întrerup :

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru **întreruperea** termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) **la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;**

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) **la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale** sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control."

Art. 23 "Termenele de prescripție prevăzute la **art. 21** se suspendă :

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru **suspendarea** termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe timpul cât contribuabilul se sustrage, cu rea-credință, de la efectuarea controlului fiscal;

c) cât timp contribuabilul, ca urmare a dispozițiilor organelor fiscale sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, remediază deficiențele sau îndepărtează cauzele care împiedică desfășurarea controlului fiscal".

Din prevederile legale sus precizate se reține că termenul de prescripție de 5 ani al dreptului organelor fiscale de a stabili diferențe de impozite și taxe și accesorii aferente acestora, pînă la data intrării în vigoare a dispozițiilor Codului de procedură fiscală, curge potrivit prevederilor art.21, pct.b din Ordonanța Guvernului nr.70/1997 privind controlul fiscal de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă, fiind întrerupt de comunicarea *către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale ca urmare a acțiunilor de control, sau de efectuarea de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia.*****

Analizînd, cele consemnate în actul administrativ fiscal ce face obiectul cauzei, se reține ca organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere aceste prevederi legale considerînd că sunt aplicabile dispozițiile art.91 alin (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală referitoare la prescripție care stipulează ca termenul de prescripție începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Mai mult decât atât, în raportul de inspecție fiscală nu este precizată ultima verificare de fond a petentei, astfel încât organele de soluționare a contestației să se poată pronunța asupra modului de îndeplinire a dispozițiilor stabilite prin ultimul act de control sau dacă sunt indicii de întrerupere a termenului de prescripție despre care s-a făcut vorbire prin actele normative invocate mai sus.

Pe de alta parte, intrucit societatea a fost avizată ca începând cu 15.11.2007 va face obiectul unei inspecții fiscale, perioada ce putea fi verificată la TVA, respectiv **intervalul de timp stabilit de lege, înăuntrul căruia trebuie exercitat dreptul la acțiune sub sancțiunea pierderii acestui drept este 30.09.2002 - 30.09.2007.**

Drept urmare, având în vedere ca perioada verificată de organele de inspecție fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată, a fost 01.01.2002 - 30.09.2007, se retine ca organele de inspecție fiscală, în mod eronat au cuprins în verificare perioada 01.01.2002 - 30.08.2007, ce este perioada prescrisă.

În concluzie, având în vedere cele de mai sus și faptul că din documentele dosarului nu rezultă dacă există situații de întrerupere a prescripției potrivit actelor normative enunțate mai sus, organele de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra legalității debitului suplimentar stabilit de inspecția fiscală.

Drept urmare, se impune ca necesară desființarea Cap. III pct. D. "Taxa pe valoare adăugată" din Raportul de inspecție nr. 51794/ 06.02.2008 și Cap. 2.1.1. ; 2.1.2 și 2.1.3 din decizia de impunere nr. 23/ 06.02.2008, urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a Finanțelor Publice a Jud. Vâlcea să reanalizeze situația de fapt pentru acest tip de impozit, funcție de considerentele reținute anterior.

Potrivit dispozițiilor pct. 9.4 din Instrucțiunile de aplicare a Titlului IX din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscală aprobate de Ordinul Președintelui ANAF nr. 519/2005, **prescriptia, constituie exceptie de fond in procedura de solutionare a contestatiilor**, iar în conformitate cu prevederile art. 213 alin 5 din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura : "Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedura și asupra celor de fond iar cind se constată ca sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei ".

Drept urmare, se va face aplicarea dispozițiilor art.216, alin.3 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, rep.la data de 31.07.2007, care precizează :

"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Totodată, având în vedere dispozițiile pct. 12.6 din Instrucțiunile de aplicare a Titlului IX din OG 92/2003 rep privind Codul de procedura fiscală aprobate de Ordinul Președintelui ANAF nr. 519/2005, care stipulează ca în situația în care se pronunța o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare, organele de soluționare nu se vor mai pronunța pe fondul cauzei relativ la celelalte motive invocate în contestația formulată de către SC G.I. SRL, Horezu, urmând ca acestea să fie avute în vedere în re-verificarea ce urmează a se efectua.

2) Referitor la suma de lei reprezentând impozit pe dividende si la suma de lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe dividende

A. Cauza supusă soluționării este dacă *Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Valcea prin Biroul de Soluționare Contestații*, se poate pronunța pe fondul cauzei referitor la aceasta în condițiile în care intervalul de timp stabilit de lege, înăuntrul căruia trebuie exercitat dreptul la acțiune de organele de inspecție fiscală a fost întrerupt prin

declararea la data de 26.01.2006 de catre contribuabil, a impozitului datorat pe perioada “ ani precedenti- 31.12.2004 “

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea contestatoare a înregistrat în evidența contabilă fără însă să declare și să achite la bugetul statului, impozit pe dividende.

Astfel prin declarația nr. 132/ 26.01.2006, societatea a declarat un impozit de lei ce reprezintă impozitul reținut și repartizat de societate pe perioada : “ ani precedenti- 31.12.2004 “.

Referitor la **întreruperea termenului de prescripție** a dreptului de stabilirea a obligației fiscale, raportat la dispozițiile art. 22 din Decretul 167/1958 privitor la prescripția extinctivă , care precizează ca “ Impozitele și taxele datorate bugetului de stat, [...] raman supuse dispozițiilor privitoare la prescripție din legile speciale.” , sunt aplicabile prevederile art. 92 alin.1 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedura fiscală , care precizează:

“ (1) Termenele prevăzute la **art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.**”

In aplicarea art.92, pct.89.1 din Normele metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală aprobate de HGR 1050/2004, stipulează:

“ Dispozițiile referitoare la cazurile și condițiile de suspendare și întrerupere a termenului de prescripție sunt cele cuprinse în Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, cu modificările ulterioare “

Referitor la întreruperea termenului de prescripție, art.16 și 17 din Decretul 167/1958 la care se face referire în normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscală, menționează:

“ Art. 16 Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a carui acțiune se prescrie, făcut de cel în folosul caruia curge prescripția.

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitraj, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

c) printr-un act începător de executare.

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.

Art. 17 Întreruperea sterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

Dupa întrerupere începe sa curga o noua prescripție.

În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecată ori de arbitraj sau printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe sa curga cât timp hotărârea de admitere a cererii nu a rămas definitivă sau, în cazul executării, până la îndeplinirea ultimului act de executare.”

Din textele de lege sus citate, rezulta ca prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale se întrerupe în cazul în care **contribuabilul recunoaște dreptul a carui acțiune se prescrie, făcut de cel în folosul caruia curge prescripția.**

Asadar, prin declararea impozitului datorat pe perioada “ ani precedenti- 31.12.2004 “ la data de 26.01.2006, potrivit dispozițiilor art. 21 lit b și c din OG 92/2003 rep. invocate anterior la pct.1, care stipulează ca termenele de prescripție se întrerup la

data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia sau la data efectuării a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia, termenul de prescripție al dreptului de a stabili diferențe de impozite și taxe a fost întrerupt, de la această dată începând să curgă un nou termen de prescripție.

În consecință, cum perioada verificată la impozitul pe dividende a fost "ani precedenți - 31.12.2007", iar anul fiscal 2006 se afla în cadrul perioadei de timp prevăzut de lege în cadrul căruia organele de inspecție fiscală aveau dreptul de a stabili diferențe de impozite și taxe și totodată cum prin declarația depusă la data de 26.01.2006, termenul de prescripție a fost întrerupt, intervalul de timp în cadrul căruia organele de inspecție fiscală aveau dreptul la acțiune a fost astfel prelungit.

Față de cele de mai sus, organele de soluționare a contestației nu pot lua în considerare susținerea petentei referitoare la prescrierea dreptului organelor de control de a stabili obligații de plată constând în impozit pe dividende și respectiv accesorii aferente în sarcina sa, deoarece prin declarația depusă la data de 26.01.2006, termenul de prescripție a fost întrerupt, de la această dată începând să curgă un nou termen de prescripție.

B. Cauza supusă soluționării este dacă SC G.I. SRL datorează suma de lei reprezentând impozit pe dividende în condițiile în care aceasta a fost calculată și evidențiată de societate dar nu a fost declarată și achitată la termenele prevăzute de actele normative în vigoare

In fapt, SC G.I. SRL în perioada anilor precedenți - 31.12.2004, a reținut și evidențiat în contabilitate un impozit pe dividende în suma de lei pe care l-a declarat cu întârziere la data de 26.01.2006, sub nr. 132.

Totodată impozitul pe dividende evidențiat prin raportarea anuală a anului 2006 în suma de lei nu a fost declarată și achitată la bugetul de stat.

În bilanțul de verificare încheiat la data de 30.09.2007, soldul contului 446.1 este de lei, diferența de lei (... lei - ... lei) rezultând din înregistrarea eronată a sumei achitate în contul majorărilor de întârziere în același cuantum.

Prin urmare, prin nedeclararea **impozitului pe dividende în sumă de lei pentru anul fiscal 2006**, conform prevederilor art. 82 alineat 3 din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, rep. cu modificările și completările ulterioare organele de inspecție fiscală **au stabilit ca suma reprezintă** debit suplimentar.

În drept, Ordonanța Guvernului nr. 26 din 18.08.1995 privind impozitul pe dividende, art. 3 precizează :

"Obligatorietatea calculării, reținerii și vărsării impozitului pe dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați.

În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților, după caz, până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, **termenul de plată** a impozitului pe dividende este până la 31 decembrie a anului respectiv."

Deasemenea, la art. 71 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, publicat în M.O. nr. 927/ 23.XII. 2003, modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 83/ 2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabil cu 01.01.2005, pct. 55, sunt stipulate următoarele :

Art. 71 "[...]Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. **Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata.** În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul

contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la data de 31 decembrie a anului respectiv".

Pct. 55"La articolul 71 alineatul (3), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

"g) impozitul calculat și reținut la sursă, potrivit lit. e), se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut, cu excepția prevederilor lit. c) și d)."

Totodată, art. 99 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, precizează :

"Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină și să vireze impozitul reținut la sursă și să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, la organul fiscal competent, până la data de 30 iunie a anului curent pentru anul expirat".

Art. 82, alineat (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, rep. cu modificările și completările ulterioare , precizează :

"Forma și conținutul declarației fiscale :[...]

(3)Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.[...]"

Din prevederile legale sus precizate se reține că operatorul economic avea obligația declarării și virării impozitului reținut la sursă și să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului la organul fiscal competent. Termenul de plată a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata dividendelor către asociați sau acționari, obligația calculării și reținerii impozitului revenind persoanelor juridice odată cu plata dividendelor.

În ceea ce privește impozitul pe dividende în sumă de lei reprezentând diferență stabilită suplimentar, organele de soluționare rețin faptul că **această sumă a fost stabilită pe baza evidenței contabile** din care rezultă că societatea a calculat și înregistrat această sumă dar n-a declarat-o la bugetul statului și nu a achitat-o.

Astfel, potrivit sumelor repartizate ca dividende prin bilanțurile anuale încheiate pentru perioada verificată, s-a reținut și evidentiat un impozit pe dividende în **sumă totală de lei** (față de lei cum eronat apare menționat prin raportul de inspecție fiscală), iar prin declarația nr. 132/ 26.01.2006 a fost declarat un impozit în sumă de lei care a fost achitat, conform fișei sintetice pe plătitor, anexă la dosarul cauzei, astfel : op 258/ 25.03.2003 (.... lei) și op 11/ 19.01.2006 (..... lei).

Prin urmare, față de evidența contabilă, organele de inspecție fiscală au constatat o diferență de impozit pe dividende în sumă de..... lei (.... lei - ... lei) nedeclarată și nevirată de contestatoare la data efectuării inspecției fiscale.

În consecință , deoarece societatea nu a respectat prevederile legale menționate anterior, respectiv nu a declarat și nu a virat la bugetul de stat în termenele prevăzute de lege suma reprezentând impozit pe dividende reținut, contestația apare ca **neîntemeiată** la acest capăt de cerere.

C) Referitor la suma de lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe dividende,

Cauza supusă soluționării este dacă acestea sunt legal datorate în condițiile în care stabilirea de accesorii reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat conform principiului de drept "accessorium sequitur principale".

În consecință, întrucât potrivit considerentelor prezentate anterior s-a reținut ca legal datorat un debit suplimentar în sumă de lei reprezentând impozit pe dividende, iar prin declarația depusă la data de 26.01.2006, termenul de prescripție al dreptului de a stabili diferențe în contul acestui impozit și accesorii aferente a fost întrerupt, pe cale de consecință se reține că SC G.I. SRL datorează și accesorii în sumă de lei aferente debitului care le-a generat, urmând ca, contestația să fie respinsă și la acest capăt de cerere.

3.Referitor la suma de lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, suma de ... lei reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și suma de lei reprezentând fondul special de solidaritate socială.

Cauza supusă soluționării este dacă debitele în sumă de : lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, lei reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și ... lei reprezentând fondul special de solidaritate socială sunt legal stabilite în sarcina SC G.I. SRL, în condițiile în care petenta nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt, în Raportul de inspecție fiscală nr./.....2008, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. .../.....2008 ce face obiectul cauzei, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea - Activitatea de inspecție fiscală, au constatat debite suplimentare prin nedeclararea acestor impozite în perioada supusă inspecției fiscale (01.01.2002 - 30.09.2007) stabilind în sarcina petentei suma suplimentară de lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, suma de lei reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și suma de lei reprezentând fondul special de solidaritate socială.

În data de 10.03.2008, petenta a formulat contestație, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea, sub nr. 13682 în care menționează că, contestă **decizia de impunere nr. din2008** și raportul de inspecție anexă la aceasta, în care nu aduce argumente în ceea ce privește sumele contestate și nu menționează motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază aceasta, la acest capăt de cerere.

În drept, art.206, alin.1 lit. c și d din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat la data de 31.07.2007, precizează : "(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază:[...] “

De asemenea, art.213 alin.1 din același act normativ precizează :

" În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

Totodată conform prevederilor pct.2.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin OMF 519/2005:

" Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Astfel, având în vedere faptul că petenta nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația în ceea ce privește **suma de lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, suma de lei reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și suma de ... lei reprezentând fondul special de solidaritate**

socială, acestea fiind elemente obligatorii pe care trebuie să le cuprindă contestația, organul de soluționare competent neputându-se substitui contestatoarei, urmează a fi respinsă contestația formulată ca **nemotivată** pentru aceste obligații suplimentare.

4. Referitor la cererea de suspendare a executării silite formulată de SC G.I. SRL privind suma de lei stabilită prin Decizia de impunere nr. .../.....2008.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, prin Biroul de Soluționare Contestații are competența materială de se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care cererile de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu sunt în competența sa materială de soluționare.

În fapt, cu ocazia contestației formulate, SC G.I. SRL din localitatea Horezu, jud. Vâlcea a formulat și cerere de suspendare a executării actului administrativ fiscal atacat, până la soluționarea contestației, privind obligația de plată a **sumei totale de lei**, din care :

- Taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar lei;
- dobânzi aferente T.V.A. lei;
- penalități de întârziere aferente T.V.A. lei;
- Majorări de întârziere aferente T.V.A. lei;
- impozit pe dividende ... lei;
- dobânzi aferente impozitului pe dividende lei;
- penalități de întârziere aferente imp. pe dividende lei;
- majorări de întârziere aferente imp. de dividende lei;
- impozitul pe veniturile din salarii lei;
- taxa asupra activității dăunătoare sănătății lei;
- fondul special de solidaritate socială lei.

În drept, conform prevederilor art. 215 alin. 1 și alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 31.07.2007 :

"Suspendarea executării actului administrativ fiscal.

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea dacă se depune o cauciune de până la 20% din cuantumul sumei contestate[....]."

În speță sunt incidente și dispozițiile art 14 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/ 2004, potrivit căroră :

"(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților".

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării deciziei de impunere nr. .../2008 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările ulterioare, motiv pentru

care Biroul de Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Jud. Vâlcea nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Având în vedere situația de fapt și de drept, organele de soluționare urmează să se pronunțe în consecință.

Având în vedere considerentele reținute mai sus și în temeiul art. 205 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a) și art. 216 alin. (1) și (3) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală rep. la 31.07.2007 se :

DECID E :

Art .1 Desființarea Cap. III pct. D."Taxa pe valoare adăugată" din Raportul de inspecție nr. /2008 și Cap. 2.1.1. ; 2.1.2 și 2.1.3 Taxa pe valoare adăugată din decizia de impunere nr. /2008, pentru suma de **lei ron** din care lei ron TVA și lei ron accesorii aferente stabilite în sarcina **SC G.I. SRL Horezu** și refacerea acestora având în vedere considerentele reținute în cuprinsul soluției astfel pronunțate .

Art. 2 Respingerea contestației formulate de **SC G.I. SRL Horezu** ca **neântemeiată** pentru **suma totală de lei** din care: lei impozit pe dividende și ... lei accesorii aferente.

Art. 3 Respingerea contestației formulate de **SC G.I. SRL** ca **nemotivată pentru suma de lei ron** din care : lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii, lei reprezentând taxa asupra activității dăunătoare sănătății și lei reprezentând fondul special de solidaritate socială.

Art. 4 Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării deciziei nr. /2008 formulată de **SC G.I. SRL**, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea nu se poate investi cu soluționarea acesteia, care intră în competența instanței judecătorești.

Decizia este definitivă pe cale administrativă și poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul Vâlcea.

DIRECTOR EXECUTIV,